

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΑΪΤ

Ὁ διάσημος Ἀγγλος πολιτευτὴς Ἰωάννης Βράϊτ, οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν σημερον εἶνε ἐκ τῶν προσωπικοτήτων ἐκείνων, ὧν τὰς βιογραφίας δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ ὁ στενὸς χώρος τῶν περιοδικῶν ἢ τῶν ἐφημερίδων. Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἐτῶν πολιτικὸς βίος πλήρης δράσεως, πλήρης ἀγώνων ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν, πλήρης ζωῆς καὶ σθένους ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς ὀλίγας γραμμὰς ἀκινδύνως. Ἐνεκα τούτου ἂς μὴ περιμένωσιν ἐνταῦθα οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν νὰ μάθωσι λεπτομερείας περὶ τοῦ βίου τοῦ μεγαλόφρονος Βρετανοῦ, οὗ τὴν στέρησιν δὲν θὰ ἀισθανθῇ μόνον ἡ μεγαλόνησος πατρίς του, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἀναξιοπαθοῦντες λαοί.

Δεκαπενταετὴς εἰσηλθεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατὰστημα τοῦ πατρὸς του, ἀλλὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του κατανάλισκεν εἰς ἐμβριθεῖς ἱστορικός, πολιτικὰς καὶ οἰκονομολογικὰς μελέτας, οὗτοι δὲ συνέλεξε τὸν θησαυρὸν τῶν γνώσεων, ἂς ἀνέπτυξε βραδύτερον καὶ συνεπλήρωσε διὰ τῶν ταξιδιῶν. Ἡμῖς οὖν σχεδὸν αἰὼν παρήλθεν, ἀπ' οὗτου ἠνοιχθῆ αὐτῷ τὸ πολιτικὸν στάδιον. Ἡ κόμη Δούρχαμ ἐξέπεμψε αὐτὸν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἐν ᾧ ἐμείνετο ἢ περὶ τῶν σιτηρῶν πάλιν. Ὅτε ἤρξατο τὸ κατὰ τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν σιτηρῶν μέγα κίνημα ὁ Βράϊτ ἐτάχθη ἐκ τῶν πρώτων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Κόδδεν, οὗ ὑπῆρξεν ἕκτοτε πιστὸς ἐταῖρος καὶ συναθλητὴς. Καταγόμενος ἐκ Κουακέρων ἀπηχθάνετο τὸ αἷμα ἀντιταχθεὶς καρτερῶς κατὰ τοῦ ἀλογίστου ἀντιρρωστικοῦ ρεύματος ἐξ οὗ προήλθε τὸ αἱματηρὸν τῆς Κριμαίας ἐγγεῖρημα. Πόσον τὰ πράγματα ἐδικαίωσαν τὰς προσπάθειάς του!

Ἐν ἔτει 1858 ἡ Βιρμινγῆμη ἐπέμψε αὐτὸν καὶ πάλιν εἰς τὸ κοινοβούλιον, ὅποτε τὸ ὄνομά του συνέδισε πρὸς τὴν φιλελευθέραν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου. Ὅτε ἐν ἔτει 1868 καθηρτίσθη τὸ ὑπουργεῖον Γλάδστονος ὁ Βράϊτ ἐγένετο ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου ἐργασθεὶς ἰδίως ὑπὲρ τῆς Ἀγγλογαλλικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης. Ἐν ἔτει 1871 ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὸ ἀξίωμα ἕνεκα νόσου. Ἐν τῷ φιλελευθέρῳ ὑπουργείῳ τοῦ 1880, εἰς ᾧ ὀφείλεται ἡ ἀρρῦθμισις τῶν ἑλληνικῶν ὀρίων, ὁ Βράϊτ ἐβδουηκοντοῦτης ἤδη, κατεῖχε τὸ ἐπίτιμον ἀξίωμα καγκελίου τῆς Λαγκαστρίας καὶ τοῦ ἀξιώματος ὅμως ἐκείνου παρητήθη μετὰ τὸν κανονολογισμὸν τῆς Ἀλεξανδρείας, ὃν ἀπεδοκίμασε δημοσίᾳ ὡς ἀδίκον. Ἡ μετὰ τοῦ Γλάδστονος διαφωνία ἐπατάθη ἐν τῷ Ἰρλανδικῷ ζητηματι. Ὁ προπάτης τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς δυναστευομένων καὶ ἀδικουμένων εἰς μόνους τοὺς συμπλίτας τοῦ Ἰσλανδοῦς ἠμφισβήτην τὸ δικαίωμα τῆς αὐτονομίας, διότι τὴν ἐνόητα τοῦ κράτους ἔτασαν ὑπεράνω τῆς εὐμερείας τῆς Ἰρλανθίας, οὐδ' ἔπρεπε πρὸς ὁμοσπονδιακὰ πειράματα.

Ὡς ρήτωρ ὁ Βράϊτ ἐθιωρεῖτο γενικῶς ὁ κράτιστος μετὰ τὸν Γλάδστονα, ἐνῶ ἡ «Γεν. Ἐφημερίς» προβαίνει ἐπὶ περαιτέρω ἀναγράφουσα: «Ὅχι ἐν ταῖς Κικερωνεῖσις περιόδοις τοῦ Γλάδστονος, οὐχὶ ἐν τῇ ὀρητικῇ ἐδγλωττίᾳ τοῦ πρώτου κόμητος Δέρου, ἀλλ' ἐν ταῖς λόγοις τοῦ Βράϊτ θὰ ζητῶσιν οἱ μεταγενέστεροι ὑποδείγματα τῆς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας ρητορικῆς. Τοὺς λόγους τούτου διακρίνει σαφῆς ἕξις, θεωμαστὸς πλοῦτος εἰκότων, εὐφραδία ἀνεξάντλητος».

Τὴν ἀπόλειπν του θὰ ἀισθανθῶσιν ἰδίως ἐκεῖνοι ὑπὲρ ὧν ἠκόνεζε συγνότατα τὴν ἐδγλωττίαν του, οἱ ἐργάται. Ὁ ἀποννηθὴς αὐτῷ τίτλος «συνηγόρου τοῦ λαοῦ» δύναται μόνον νὰ δώσῃ ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς ἀπολείας, ἣν ὑπέστησαν αἱ τάξεις τῶν ἐν τῷ κόσμῳ προμάχων τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς εἰρήνης.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζαμεν, ὅτι ὁ Μητροπολίτης συμφωνῶς πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τοὺς κειμένους νόμους ἐκλέγεται ὑπ' αὐτῆς τῆς Συνόδου καὶ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἤδη ὅμως τινὲς συνάδελφοί μας ἐγνώρισαν καὶ ἄλλον τρόπον πρὸς πληρωσιν τῆς κενῆς τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου θέσεως, τὸν δι' ἀναφορῶν καὶ διαδηλώσεων. Ἀληθῶς ὁ τοιοῦτος τρόπος ἐὰν δὲν ἔχη ἄλλο τι, ἔχει ὅμως μεγάλην δόξιν πρωτοτυπίας καὶ τὸ ἀτύχημα νὰ προταθῇ τὴν παρχμονὴν τῆς πρωταπριλλιάς, ὅποτε ὅλοι τὸν ἐξέλαβον ὡς προανάκρουσμα μεγάλης ἀστείότητος.

✱

Ἄλλὰ δὲν εἶνε μόνον τοῦτο.

Συμβουλευόνται οἱ Ἀθηναῖοι νὰ προδῶσιν εἰς σύνταξιν ἀναφορὰς, ὅπως διαρρηθῇ ὁ κ. Κολιάτσος, διότι εἶνε Ἀθηναῖος, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συμβουλευόμεν καὶ ἡμεῖς νὰ κάμωσιν ἀναφορὰς καὶ νὰ προδῶσιν εἰς διαδηλώσεις οἱ ἐκ Σύρου διὰ τὸν ἅγιον Μεθόδιον, οἱ Μεσσηνῆται διὰ

τὸν ἅγιον Πανάρετον, οἱ Πατρῆς δὲν γνωρίζομεν διὰ ποῖον... καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡμεῖς μάλιστα φανταζόμεθα τοιαύτας ἀναφορὰς καὶ διαδηλώσεις ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων νὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ ἅγιοι Ἐπίσκοποι, παρελαυνούσας κάτωθεν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐν ἄλλῃ μακαρίᾳ ἐποχῇ, ἀλλὰ δι' ἄλλους τότε λόγους.

✱

Εἶνε βέβαιον, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία τὰς τοιαύτας προτάσεις πληρώνει μὲ ἀρκετὴν δόξιν ἀδικιορίας, δηλαδὴ ἀκριβῶς μὲ τὸ νόμισμα τὸ ὁποῖον ἀξίζουν. Ἀλλ' ὅπως δὴποτε πρέπει αὐταὶ καὶ νὰ κτυπῶνται, ὡς οἱ δύσπεπτοι τοῦ ὀκτάποδος πλόκομαι, διότι διασπείρουσι ζιζάνια φυλετισμοῦ διαιροῦσχι τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀλληλομαχόμενα στρατόπεδα, ὡς συνέβαινε ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος. Τὰ ἀτύχη συμβεβηκότα ἐκ τῶν τοιούτων διαίρεσεων ἀγνωοῦσιν οἱ νέοι δημοσιολόγοι;

✱

Ὅλοι ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἀγόρευσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν σιδηροδρόμων ἦτο ἐκτάκτου δυνάμεως. Ὅταν τὸ ἠκούσαμεν ἡμεῖς μᾶς ἦλθεν ἡ ἰδέα νὰ ἐρωτήσωμεν: πόσον ἵππων;

✱

Καὶ ἡ ἀγόρευσις αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Καραπάνον, ὅστις δευτέρην ἤδη φορὰν καταλαμβάνεται ἀμελέτητος ὡς μαθητὴς ἑλληνικοῦ σχολείου. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἠλπίζαμεν, ὅτι θ' ἀνεγινώσκομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸ ἀκόλουθον διάφορον:

«Ὁ κ. Καραπάνος δούς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δι' ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπερίφθη».

✱

Καὶ τὸ παιγνίδι τῆς ἀλεπούς;

Ὁ κ. Μιστριώτης ἀνεκάλυψε μίαν ἀνακαλουθίαν εἰς αὐτὸ τὸ παιγνίδι. Ἐλεγε μετ' ἐμφάσεως:

— Αὐτὸ τὸ παιγνίδι ἔπρεπε νὰ γίνῃ ὄχι εἰς τὸ Δαφνί, ἀλλ' εἰς τὸν δῆμον Ἀλωπεκῆς.

✱

Εἰς ἀδιάκριτος ἐρωτᾷ τὸν παριστάμενόν του, διατί λέγονται ἀμαθῶντες καὶ ἱππεύουσαι κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες. Ὁ παριστάμενος τοῦ ἐξηγεῖ καὶ ὁ ἀδιάκριτος μετ' ἐκπλήξεως.

— Μπα, βέβαιον βλέπω πᾶς ἔχουν ὄλαις ἀπὸ δύου.

✱

Συνέβη εἰς τὸ Δαφνί καὶ ἥρως εἶνε γρᾶτα χωρικῆ, ἥτις ἐρωτᾷ ἡρωτῆν εἰς ἀγαθὴν μαθευτήκαν αὐτοὶ ὄλαις.

— Ἐὰ νὰ πιάσουν τὴν ἀλαπού.

— Καὶ τὴν ἐπιασαν, παιδί μου.

— Βέβαια.

— Δόξα νάχῃ ὁ Θεός, γιατί θὰ μούτρωγῃ ὄλαις τῆς κόττας.

Ἄγιος